

Видається з благословення Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Володимира, Предстоятеля Української Православної Церкви

КУПОЛ

ЖУРНАЛ МОЄЇ СІМ'Ї

6 (23) 2013г.
kupol.org.ua

БЛАГО ТВОРИ

«ПОРТФЕЛЬ СИРІТКИ»
знайшов своїх власників

НАДІЯ
НА ЖИТТЯ

ОСОБЛИВЕ
ДИТИНСТВО

Бережіть життя для Щастя!

Дорогие друзья!
БЛАГОтворительность!
Слово «благотворительность» говорит само за себя – благо и творить. В благотворительности Воля Божья и счастье человека. Наш Небесный Отец благоволит и наставляет нас в том, чтобы каждый из нас не был равнодушен к своим ближним, проявлял и показывал добро ко всем и в особенности к тем, кому больше всего сложно в этой жизни – сиротам, одиноким, пожилым людям, больным и нуждающимся. «Ближний» всегда рядом!

Для чего и для кого нужна благотворительность? В первую очередь, она нужна нам самим, каждому из нас.

Жизнь человека – бумеранг. Что посеешь, то и произрастет, то и пожнешь. Закон Бога! Закон жизни.

Виды благотворительности – видимая и невидимая, духовная и материальная. Видимая и материальная – это физическое действие, невидимая и духовная – это сопереживание, сострадание. Это молитва.

Для творения блага не обязательно быть состоятельным – нужно быть просто добрым. Нужно жить сердцем.

Что выше? Что глубже? Что тяжелее? Что прочнее? Ответ на эти вопросы может дать каждый из нас, в силу своих внутренних убеждений и наполнения души.

Благ Господь – говорит Святое Писание. Человек – это образ Господа.

Откуда в человеке присутствует противоположность благу – зло? Почему человек скорее ЗЛОтворец, чем БЛАГОтворец? Нетворение блага – это тоже зло. «...Кто разумеет делать добро и не делает, тому грех» (Иак. 4:17). Это призыв апостола!

Благо и зло в одном человеке?!
Раздвоение ...

Благотворительность – это возможность для нас «очеловечиться», приблизиться к Высшему Благу, к Богу, к Счастью, это духовная и вечная инвестиция.

Будем БЛАГОтворителями,
и она к нам вернется!

**Протоиерей
Олег Мельничук**

4 Новини

5 «Портфель сирітки» знайшов своїх власників

Завершилась благодійна акція по збору шкільного приладдя

6 Особливе дитинство

Поїздка до Прилуцької виховної колоні

8 Надія на життя

Поїздка до Фастівського соціального центру «Мати та дитина»

10 Престольне свято

Фоторепортаж із святкового богослужіння

12 «Ти купиш мені коника?»

Що розвивають сучасні іграшки у наших дітей

14 Юбилей храма

Юбилей Спасо-Преображенського храма

16 Благотворительность под расписку?

Проект Закона України № 3100 «О внесении изменений в Закон Украины «О благотворительной деятельности и благотворительных организациях»

18 Відповіді священника

19 Дитяча сторінка

01015, м. Київ, вул. Старонаводницька 8/6,
Церква на честь Різдва Пресвятої Богородиці
тел.: (044) 360-04-10,
e-mail: office@kupol.org.ua
http://www.kupol.org.ua

Свідоцтво про реєстрацію: КУ №591-229Р,
видане Міністерством юстиції України від 08.07.2011

Друк: ТОВ «СІТІ КИЇВ ПРИНТ»

Наклад: 5 000 прим.

**Дякуємо родині Українських
за допомогу у виданні журналу**

Головний редактор:
протоіерей Олег Мельничук
Відповідальний редактор:
Оксана Фартак

Автори:
Олексій Біловол, Наталя Шпильова
Дизайн та верстка:
Олеся Стеценко

Настоятель храму на честь Різдва Пресвятої Богородиці протоієрей Олег Мельничук взяв участь у святкуванні з нагоди Дня Державного Прапора України у Печерській районній державній адміністрації.

У своєму виступі отець Олег наголосив, що майбутнє України в її історичному минулому. Україна – християнська держава.

Голова Печерської районної в місті Києві державної адміністрації Сергій Суценко нагородив настоятеля храму, протоієрея Олега Мельничука почесною грамотою за особистий внесок у соціально-культурний розвиток Печерського району.

Співробітник епархіального відділу у справах сім'ї, настоятель храму на честь Святого Великомученика Георгія Побідоносця, протоієрей Роман Баранов відвідав санаторну школу-інтернат №21, що знаходиться у Пущі-Водиці.

Отець Роман привітав дітей з початком нового навчального року та подарував шкільне приладдя. Такі ж благодійні візити із подарунками священник здійснив у дитячий садочок №68 та школу №18, що в Оболонському районі.

«Обіцяю, я буду гарно навчатись»

Дитячі душі прагнуть до спілкування, вони відкриті для нас

«Портфель сирітки» знайшов своїх власників

Київським епархіальним відділом у справах сім'ї Київської епархії в рамках діяльності Родинного Клубу у кожному благочинні м. Києва була проведена благодійна акція «Портфель сирітки». Зібране шкільне приладдя було передане до Прилуцької виховної колонії, Фастівського соціального центру матері і дитини та загальноосвітньої школи-інтернату у місті Новоград-Волинський, у ході поїздки голови відділу протоієрея Олега Мельничука.

«Після повернення із дитячого інтернату я ще довго не міг забути дитячі очі. У них було стільки суму та надії на нас, дорослих, що мимоволі задаєшся питанням: чому ми такі жорстокі по відношенню до дітей? У чому діти винні? Я запитував їх про мрії – і виявляється, що діти,

маленькі діти, не мають мрій! Вони занадто рано стали дорослими! Але їхні серця прагнуть любові, вони буквально благають про це!» – поділився своїми переживаннями отець Олег.

«Даруючи дітям шкільне приладдя, зібране у ході благодійної акції «Портфель сирітки», ще раз переконався в тому, що це не просто благодійна акція, а спільна робота сотень людей,

небайдужих людей, які справді переймаються долею дітей-сиріт. Адже кожен зібраний зошит, ручка чи олівець – це свідомий вибір людини на користь милосердя. Сподіваюся, що ця акція стане доброю традицією нашого відділу. Дякую усім, хто брав участь у акції», – підсумував протоієрей Олег Мельничук.

Прес-служба епархіального відділу у справах сім'ї Київської епархії

Ділимося мріями на майбутнє

Кожному вихованцю дістався молитвослов та ікона Божої Матері

Священик Олег Мельничук благословив ув'язнених на новий навчальний рік, подарував кожному вихованцю ікону Божої Матері та молитвослов, з побажаннями милості Божої, здоров'я та наснаги у навчанні.

У новому навчальному році у загальноосвітній школі № 15, яку відвідують вихованці Прилуцької колонії для неповнолітніх, будуть навчатись 127 вихованців – це учні 8 класу (1 учень), 9 класу (10 учнів), 10 клас (51 учень) та випускного 11 класу (76 учнів).

«До поїздки у виховну колонію я готувався ретельно: міркував над тим, що саме маю сказати

цим дітям, які слова підібрати для них, щоб їх душі, відчували надію на милосердя Боже і Його всесильну допомогу завтрашньому дні», – поділився своїми переживаннями протоієрей Олег Мельничук.

Звертаючись до вихованців колонії, отець Олег сказав: «Для Бога немає безнадійних та невинуватих грішників. Благодать Божа може торкнутися серця найзакоренішого злочинця. На жаль, люди замислюються про своє призначення в цьому світі, про сенс життя, про Бога та віру лише потрапляючи у складну життєву ситуацію. У кожного з вас є шанс виправитися та стати на

БОГ ЧЕКАЄ НАШОГО КАЯТТЯ І З ЛЮБОВ'Ю ПРИЙМАЄ КОЖНОГО, ХТО ЙДЕ ДО НЬОГО

шлях істинного християнського життя, у мирі із Господом. На даний час ви переживаєте нелегкий період вашого життя, але дуже важливо, щоб ви усвідомили, що цей час Господь дав вам для переосмислення свого життя. Бог чекає нашого каяття і з любов'ю приймає кожного, хто йде до Нього».

У ході відвідин отець Олег поспілкувався з кожним ув'язненим – цікавився їх життєвою долею, запитував про плани на майбутнє. На згадку про зустріч голова епархіального відділу у справах сім'ї Київської епархії, протоієрей Олег Мельничук привіз учням шкільне приладдя.

Прес-служба епархіального відділу у справах сім'ї Київської епархії

Шкільне приладдя для учнів колонії

Вихованці Прилуцької НВК та гості урочистої лінійки

Особливе дитинство

2 вересня настоятель храму на честь Різдва Пресвятої Богородиці протоієрей Олег Мельничук відвідав Прилуцьку виховну колонію, де пройшла урочиста лінійка з нагоди святкування Дня знань.

Юні таланти Прилуцької колонії

Надія на життя

▲ «...крещается раб Божий...»

10 вересня Голова епархіального відділу у справах сім'ї Київської єпархії, протоіерей Олег Мельничук відвідав Фастівський соціальний центр матері та дитини, де здійснив таїнство Хрещення малюків.

У соціальному центрі «Мати і дитина» знаходять захист неповнолітні мами, вихованки інтернатів та матері-одиначки. Деякі опинилися на вулиці з маляма через непорозуміння та насильство у родині. Сьогодні у центрі проживає десять жінок. У багатьох із них немає документів, освіти, професії. У центрі мам безкоштовно годують та навчають необхідним речам. Головне для перебування у цьому соціальному центрі – це бажання матері бути разом із дитиною, незважаючи на складні життєві негаразди.

«Соціальні центри матері та дитини – це частина мого життя. Адже діяльність соціальних центрів – це основа програмної діяльності ВБО «Мама і немовля», яка діє із 2005 року. Я переконаний, що Господь дав життя для того, щоб берегти його для Щастя. Хрестився Христос, і до сьогоднішнього дня хрестяться усі Його послідовники. Допомогати дітям приходити до Христа – мета мого життя, і саме для цього я неодноразово приїжджаю до центру та звершую таїнство Хрещення немовлят», – розповідає отець Олег.

Під час відвідин центру отець Олег поспілкувався з кожною мамою та дитиною – цікавився їх складною, а в деяких навіть драматичною, життєвою долею, запитував про плани на майбутнє. Згадали також і про приємне – як нещодавно протоіерей Олег Мельничук з Божою допомогою та допомогою небайдужих людей зібрали кошти та придбали будинків для мам, які залишилися зовсім одні з маленькими дітками на руках без даху над головою.

За сім років існування фастівського центру, тут отримали допомогу більше сотні жінок. На згадку про зустріч голова епархіального відділу у справах сім'ї Київської єпархії, протоіерей Олег Мельничук подарував необхідні малюкам засоби гігієни.

Прес-служба епархіального відділу у справах сім'ї Київської єпархії

**«...ПУСТИТЕ ДЕТЕЙ И НЕ ПРЕПЯТСТВУЙТЕ
ИМ ПРИХОДИТЬ КО МНЕ...» (Мф. 19:14)**

▲ Таїнство Миропомазання

▼ Духовна бесіда із мамами та дітьми

Святковий передзвін не залишив байдужим нікого

Послух паламаря – дуже відповідальний та почесний

«Величаем Тя, Пресвятая Дево, Богоизбранная Отроковице...»

21 вересня Православна Церква відзначає день Різдва Пресвятої Богородиці. А для нашого приходу це подвійна радість, оскільки це престольне свято храму.

Лише в храмі людина відчуває своє призначення

Хресний хід навколо храму

Спів хору «підіймає» до небес...

Спілкування із прихожанами: кожен свій, кожному є що сказати

Кропіння святою водою – хвилини щастя для душі

«ТИ КУПИШ МЕНІ КОНИКА?»

Що розвивають сучасні іграшки у наших дітей

Кожного разу, як я навідую семирічну племінницю, то чую від неї незмінне запитання: «Тьотя, ти купиш мені коника?» До вже існуючої колекції коників я їй купила ще три, але запити у дитини залишаються такими ж. Певно, з такою ситуацією стикалася не я одна. Батьків дивує, чому дитина просить нові й нові іграшки, коли у неї купа аналогічних забавок, та ще й влаштовує істерики, коли її забаганки дорослі не задовольняють. То чому ж так виходить?

Кожен, хто застав радянську епоху, підтвердить, що іграшок тоді було небагато. Свій ящик з іграшками я ділила з молодшим братом і у нас майже ніколи не виникало суперечок, хто чим має гратися. Та й іграшки не поділялися на дівчачі та хлоп'ячі. Тепер – це принципове питання в іграшковій індустрії. Виробники враховують всі нюанси: вік дитини, стать, мову спілкування, її рухливість, а ще рівень достатку родини та, як не дивно, данину моди. Діти ростуть біля екранів телевізорів. І вбирають у себе побачені образи та моделі поведінки. Згадайте своє дитинство, якими були ваші улюблені іграшки? Плюшеві чебурашки, ведмедики, Попелюшки, Червоні Шапочки, Буратіно, Мальвіни і пупсики з дитячими рисами обличчя. Це – образи радянських мультфільмів. Те, що дитина бачила на екрані, те потім і переносила у

свої ігри за допомогою ляльок. Таким чином контраст між уявним світом і реальним був зведений до мінімуму.

Ще пластмасовим лялькам можна було шити вбрання. Пам'ятаю, була у мене улюблена лялька, хтось би її викинув, а я любила. Лялька була без перуки, абсолютно голомоза (певно, це я у невідомому віці її такою зробила, але звісно цього не пам'ятаю).

Їй я зшила і зв'язала гачком цілий гардероб нарядів.

І ще одна важлива річ. Радянські ляльки не мали статі і жодного натяку на сексуальність. Коли ж після прориву залізної зависи з недоступного Заходу прийшли нові іграшкові стандарти моди, діти уперше довідалися про пишногогруду і довгоногу дорослу Барбі. Дівчатка позакидали Попелюшок углиб шафи і стали вимагати модну кралю з колекцією нарядів, колом подруг, бойфрендом

Кеном, власним будинком і автомобілем. І от що відбувалося. Отримавши жадану красуню, як себе починала поводити дівчинка?

Якщо раніше пупс чи лялька виступали для неї подругою чи немовлям, за яким треба доглядати, то з появою Барбі дівчинка ніби перетворювалася на її обслуговуючий персонал. Адже у американської панянки вже є подруги і друг, тож залишається тільки розігрувати ролі для них. Тож лялька замість того, аби розвивати фантазію і творчість дитини, загнала її у рамки стереотипної поведінки. Але ж іграшка – це школа творчості, спілкуючись із нею, маленька людина намагається стати творцем. І чим більше творчої свободи дає іграшка дитині, тим вона краща. Відповідно, іграшка, яка цю свободу віднімає, априорі не може бути хорошою. Дівчинка підсвідомо може почати копіювати свого лялькового кумира і намагатися

СУЧАСНІ ЛЯЛЬКИ ПОДЕКУДИ ПОВНА ПРОТИЛЕЖНІСТЬ НЕВИННОСТІ.

Чому може навчити ось така лялька маленьку дівчинку?!

...ІГРАШКА – ЦЕ ШКОЛА ТВОРЧОСТІ, СПІЛКУЮЧИСЬ ІЗ НЕЮ, МАЛЕНЬКА ЛЮДИНА НАМАГАЄТЬСЯ СТАТИ ТВОРЦЕМ

стати схожою на нього. Відомі сумні приклади, коли дівчатка-підлітки доводять себе до втрати свідомості з голоду, аби отримати неприродну осину талію Барбі. Недарма ж у Біблії є застереження «не сотвори собі кумира».

Модна тенденція лялькової індустрії – ляльки серії Братц. Їх вирізняють великі голови, худорляві тіла, мигдалевидні очі, підкреслені яскравим макіяжем, пухкі блискучі губи.

Дивлячись на цей іграшковий бренд, я щиро радію, що радянські ляльки були безстатевими. У 2007-му Американська асоціація психологів провела дослідження «Про сексуалізацію дівчаток», аналізуючи вплив продукції Братц на психічний розвиток дівчаток. У звіті асоціації за-

значалося, що ляльки виглядають занадто по-дорослому, і їх відверті наряди разом з яскравим макіяжем можуть негативно впливати на цільову дитячу аудиторію – дівчаток від 4 до 8 років. І те, що мами й бабусі не в захваті від цих іграшок – теж незаперечний факт. Чому ж вони тоді їх купують? А все через данину моди і за принципом: «моя дитина не може виглядати гіршою за інших».

Але чому одразу гіршою? Замість того, аби купувати жакливіх Спайдерменів, Братц, Спанч Бобів та ляльок Монстер Хай, хай би мама чи бабуся спробували пошити дитині м'яку текстильну іграшку. Одна моя добра знайома, мама двох дітей Марина, так і робить. Шукає в Інтернеті викройки, питає в дитини, чи подобається їй така іграшка, і шие. Як результат – дитина без улюбленого, зшитого мамою зайчика не засинає. А Спайдермен валяється в кутку. Він – холодний, чужий і пластмасовий. А мамин зайчик – м'який, баєвий, його приємного пригортати уві сні. У ньому зберігається частка маминої любові і тепла. Хіба така іграшка не стоятиме вище всякої конкуренції?

Старі люди кажуть, що світ перевернувся з голови на ноги. Зараз ми є свідками й учасниками зміни системи людських цінностей.

Здавня ляльки були синонімом дитячої невинності. Сучасні ж ляльки подекуди повна протилежність невинності. З цього найбільший шок у мене, як людини з педагогічною освітою, викликають іграшки у стилі жахів. Це серія ляльок Монстер Хай для підлітків. Тільки-но вслухайтеся в їх імена: дочка снігової людини, дочка зомбі, дочка Франкенштейна, дочка морського монстра, дочка графа Дракули, дочка перевертня, дочка мумії, син містера і місіс Хайд і т.д. У цій серії є також текстильні ляльки з очима-гудзиками, схожі на вампірів та зомбі. виправдовувати їх існування тим, що «дітям це подо-

Сучасні іграшки пересичені злом. Вони відштовхують та лякають...

бається» – справжній злочин з боку батьків та й усіх дорослих узагалі. І не тільки з точки зору психології та естетики, але й з боку моральності. Фома Аквінський писав, що «смертний гріх – це те, що вбиває душу дитини». А ці ляльки ніякі позитивні якості розвинути у дитині не можуть, їхнє завдання – витрусити гаманці дорослих і «зомбувати» дітей, аби вони просили купити їм ще.

Не будемо забувати і про те, що найбільшими ворогами дітей, «дітовбивцями», вселенський учитель святий Іоанн Златоуст називає батьків, які у своїй безвідповідальній сліпій любові дають чадам усе, що їм заманеться, затикаючи, як кляпом, їх душу яскравими речами і пригнічуючи відчуття цінності любові, яка здобувається лише шляхами жертвності і віддачі. Тож для батьків необхідність повної відмови від іграшок, які несуть у світ зло і занепад, більше ніж очевидна. Така ж очевидна, як і потреба створювати іграшки, що розвивають у дітях творче, благає начало.

Тому я з великою радістю купуватиму племінниці гривастих коників із добрими очима, поки вона не попрохала брендове створіння, від погляду на яке у мене перехопить подих.

Наталія Штильова

Юбилей храма

Возрождение храмо­строитель­ства в последние годы не может не радовать. Так, среди множества храмов особняком стоит Спасо-Преображенский храм в небольшом селении Лесники. С момента своего основания (в 16 веке) он был четырежды разрушен, что называется до основания, но каждый раз возрождался, словно невидимой рукой Создателя. Он пережил времена и Киевской Руси, и Советской Украины, и становления ее Независимости. Словно немой свидетель, впитавший в себя все метаморфозы времени перемен – от зарождения украинской духовности до ее возрождения уже в наши дни. Об истории Храма, не так давно отпраздновавшего свое десятилетие, и об уникальной атмосфере славного своей историей селения Лесники рассказал настоятель Спасо-Преображенского Храма, отец Иоанн (Надич)

Грушевский – основатель

«По преданию, храм на территории села Лесники существовал с давних времен. Есть рукописные церковные свидетельства о том, что фактически на этом самом месте, где мы с вами сидим, располагался деревянный храм еще в 16 веке, – начинает свое занимательное повествование отец Иоанн. – Позже его выкупили князья Курицкие, а уже после них, в 1730 году, вновь на месте старой деревянной церкви атаманом Дмитрием Дорошенком был построен каменный храм.

Прошло чуть более ста лет и уже за казенный счет в 1859 году ходатайством иерея, настоятеля Федора Грушевско-

го – дедушки первого президента Украины Михаила Грушевского – государство построило новую деревянную церковь, которая опять-таки находилась по соседству с нынешним храмом. И об этом сохранились убедительные свидетельства (в том числе и литографии) знаменитого французского этнографа Пьера де ля Флиза, – добавляет настоятель. – Деревянный храм просуществовал до революционных времен. Но в 1936-1937 годах был разрушен местной властью».

Новая жизнь

Новая жизнь для нынешнего храма, по словам отца Иоанна, началась с 1994 года, когда отец Валерий Божок, который и поныне проживает в селении Лесники, начал возрождать здесь духовную жизнь.

«Сначала служили в домовых храмах. Для общины был зарегистрирован участок, получены разрешения на все коммуникации: газ, воду, свет, – разрешение на строительство, – с теплотой вспоминает Иоанн Надич. – С северо-восточной стороны от того места, где расположен сейчас алтарь, находилась деревянная церковь. Там был заложен этот храм. Впоследствии храм освящался, прослужил десять лет и был передан в Вишневское благочиние. А 9 сентября в Спасо-Преображенском храме села Лесники Киево-Святошинского района происходило торжество десятилетия со дня освящения вновь воссозданного храма, – говорит отец Иоанн. – И с 2010 года с Божьей помощью со дня Благовещения настоятелем данного храма стал я».

Печерский скит

Сам по себе храм, несмотря на свои весьма скромные размеры, поражает своим разнообразием и объемностью. Здесь нашлось место и иконам с частицами мощей Ильи Муромца и Святого Серафима Саровского, и камням с Афона и Иерусалима, и детскому уголку, и даже лампаде с неугасимым благодатным огнем.

«Место здесь уникальное. Вокруг горы, которые как бы хранят святость здешних мест. Само селение Лесники известно тем, что в местные пещеры уходил для молитвы преподобный Феодосий Печерский. Причем почти 600 лет Лесники находились в ведении Киево-Печерской Лавры. Потом недолгое время принадлежали Выдубецкому монастырю, а впоследствии, как я уже говорил, князья Корички построили, здесь свой замок, – говорит отец Иоанн. – Антоний и Феодосий Печерские копали здесь колодцы, которые,

как гласит Печерский патерик, не пересыхали и в засушливую погоду.

В 300 метрах от храма стоит знаменитый поклонный крест, который раньше обозначал границы села и служил указателем в православный монастырь в урочище «Церковщина», который был основан на стыке XI-XII вв. на месте. Там, по преданию, иногда уединялся в Великий пост один из основателей Киево-Печерской Лавры – прп. Феодосий Печерский».

Музей памяти

Не удивительно, что в планах настоятеля в будущем создать в подвальном помещении музей для посещения как прихожанами, так и паломниками, и паломническими группами. Ведь место здесь действительно уникальное: совсем рядом расположился мужской монастырь, знаменитый своим пещерным комплексом с главницами, которых на территории Украины практически нет – только в Афоне, –

и он сейчас обретает свой первоначальный вид.

«Приход у нас пусть и небольшой, но сплоченный. Динамика отношения к церкви, как к единственному огоньку света добра любви, возрождает духовность, другие нравственные аспекты у населения, – убедительно говорит отец Иоанн. – С Божьей помощью ведутся богослужения (вечерняя служба около трех часов идет). Есть святые: около 50 частиц – мощей, камень мироточивый, икона Спасителя, икона Пресвятой Троицы, два мощевика. Так что в будущем думаем создать собственную аудио- и видеотеку, а еще музей. Экспонатов хватает. Взять хотя бы литографии того же де ля Флиза.

И добавляет: «Место здесь действительно благодатное. Все пропитано любовью к святыне. И мы, милостью Божией, стараемся не только сохранить заложенные святыми отцами традиции, но и приумножить их».

Алексей Беловол

Настоятель Спасо-Преображенского храма, отец Иоанн (Надич)

Благотворительность под расписку?

Проект Закона Украины № 3100 «О внесении изменений в Закон Украины «О благотворительной деятельности и благотворительных организациях», предложенный украинским Минюстом в июне текущего года, вызвал настоящий шок у всех, кто так или иначе связан с благотворительной деятельностью в нашей стране. Точнее шокировала предусмотренная в данном проекте норма об обязательном оформлении письменного договора, заверенного нотариусом, на каждое благотворительное пожертвование валютных ценностей, превышающее пятидесятикратный размер необлагаемого минимума доходов граждан (т.е. 850 грн).

Разбитые надежды

Шесть долгих месяцев ждали украинские благотворители подписи под Законом «О благотворительной деятельности и благотворительных организациях». Законе, пережившем фактически четыре года мытарств с многочисленными согласованиями и продвижением по парламентской иерархии вплоть до голосования в июле 2012 года, когда во втором чтении он был принят.

Уже в июне текущего года всех отечественных филантропов ожидал шокирующий удар. Минюстерство юстиции обнародовало на своем сайте проект закона «О внесении изменений в Закон

Украины «О благотворительной деятельности и благотворительных организациях». Достаточно беглого взгляда, чтобы понять – все завоевания филантропов не только нивелированы, но еще и значительно ухудшены. Фактически им была предложена откровенно коррупционная схема, где истинным благотворителям нет места.

Благотворители вне закона

Естественно, украинские филантропы все как один выступили против принятия одиозных поправок. Было обнародовано открытое письмо – призыв к главе ВР Владимиру Рыбаку не включать в повестку дня ВР законопроект Кабина

Украины №3100 с красноречивым названием: «Врятуй благодійність». Причины такого агрессивного неприятия вполне аргументировано со страниц украинских СМИ изложил исполнительный директор всеукраинского благотворительного фонда «Открытые сердца Украины» Евгений Полтенко: «Предложенные изменения в профильный закон однозначно не будут способствовать развитию филантропии в нашей стране. Мошенникам этиправки преградой не станут, а вот жизнь законопослушных организаций усложнят. Особенно одиозной выглядит норма о нотариальном оформлении договоров пожертвования. По сути, это опосредованное налогообложение благотвори-

тельных пожертвований. Причем эти «налоги» пойдут не на государственные программы, а осядут в карманах нотариусов».

Не менее живописно «новации» Минюста в массах описала и директор Украинской биржи благотворительности Ирина Гуцал:

«Вы только представьте себе ситуацию: тяжелобольной ребенок нуждается в срочной операции. Нужно собрать 500 тыс. грн. К сбору присоединяются благотворительные организации, предприятия, физические лица. Средства аккумулируются на определенном счете благотворительной организации. И на финальном этапе

деньги направляются для проведения необходимой операции. Казалось бы все понятно. А вот после вступления законодательных инициатив Минюста для того чтобы аккумулировать нужные средства в такой ситуации необходимо будет под каждое благотворительное пожертвование, превышающее 850 грн, составлять договор и нотариально его заверять. Представьте себе, сколько на это нужно будет потратить времени. **За время и средства, потраченные на бессмысленную бумажную волокиту, можно было бы спасти чью-то жизнь!**»

Ложные консультации

Казалось бы удивительно, а как вообще могла сложиться подобная ситуация, если перед внесением в парламент законопроект обсуждался с общественностью. Но в том и дело, что обсуждения не было, а если и было, то в исключительно в одностороннем порядке. Так, по данным директора Украинского форума благотворителей (УФБ) Анны Гулевской-Черныш, все обращения благотворителей и их правки были получены, но проигнорированы Минюстом.

Не менее резко подобную ситуацию прокомментировал и руководитель Программы развития гражданского общества Украинского независимого центра политических исследований Максим Лациба. «То есть мы имеем дело или с подлогом документов, или с сознательным обманом, – считает он. – Будем обращаться в Генпрокуратуру с требованием проверить деятельность Минюста».

Земельный вопрос

Ч. 1 ст. 8 ЗУ «О благотворительной деятельности...» гласит, что «благотворители имеют право устанавливать сервитуты (право ограниченного пользования чужими вещами (имуществом) с определенной целью и в установленных пределах) земельных участков или другого недвижимого имущества в пользу благотворительных организаций или других бенефициаров при условии их использования для целей благотворительной деятельности». Законопроект № 3100 предусматривает исключить фразу «при условии их использования для целей благотворительной деятельности», что, по мнению экспертов, создаст основу для злоупотреблений на базе благотворительных организаций и фондов. Причем не исключено, что кричащая норма о 850 гривнах была введена как раз для отвлечения внимания общественности от намерения чиновников, избегая налогового обложения, использовать земельные сервитуты благотворителей в неблаготворительных целях.

Ни шагу назад

Что дальше?! Главное держать ту линию, которая была выбрана. Так что хочется надеяться на здравый смысл и общественную сознательность ведь если вдуматься, то данный законопроект, так или иначе, касается каждого из нас, ведь не исповедимы пути Господни. И не отстояв интересы тех, кто так нуждается сегодня в помощи, есть риск в будущем оказаться на их месте и прочувствовать весь ужас равнодушия.

то зустрічаю у своєму пастирському житті. У першу чергу, потрібно задатись питанням: чому саме бездітністю випробовує Вас Господь, але не шукати докорінно причинно-наслідковий зв'язок. Потрібно змиритися, регулярно брати участь у Таїнствах і обов'язково знайти духівника, який допоможе вам вимолити у Творця, щоб Він благословив вас дітками. Я переконаний в тому, що чудеса були, є і будуть. Для Бога немає нічого неможливого.

Добрий день, отець Олег. Я давно хотіла Вас запитати, але соромилася. У молодості неодноразово переривала вагітність і тепер не знаю, як спокутувати ці гріхи, і чи пробачить мені їх Господь?

(Наталія)

Дякую вам за щирість, Наталю. Переривання вагітності, тобто вбивство, аборт. Це великий, страшний смертний гріх. Але ж немає такого гріха, який би переміг Божу любов, Боже милосердя. Зважаючи на те, що Господь є всепрощаюча Любов, Ви повинні з надією вірити в те, що Господь подарує Вам прощення, постійно каятися, просити в Бога вибачення. І Господь обов'язково почує і подасть прощення.

Також рекомендував би Вам подавати милостиню дітям, які просять її, або купувати речі чи фрукти для дітей, які знаходяться у дитячих будинках. Таким чином Ви будете проявляти свою любов до вбитої вами дитини.

Дякую вам за діалог!

Відповіді священника

Добрий день, батюшка. Дуже хочу посподіватися, але не знаю з чого почати. Точніше – боюся. У церкву ходжу не регулярно. Кожен раз хочу підійти, запитати у священника, але страх перемагає. І знову залишаю на потім, і на душі стає тяжко. Порадьте, будь ласка, як мені бути.

(Олена)

Дорога Олено, дякую Вам за запитання. Відразу хочу сказати, що не бійтеся, страх в людини повинен бути лише один – Божий, а всі інші страхи, в тому числі й страх підійти до священника – це від лукавого. Стукайте, задавайте питання і йдіть до Бога.

Батюшка, через подругу познакомилася с жінкою, которая по благословению священника (по ее словам), очищает от заговоров и тому подобных вещей, молитвами, и как домашние задания дает читать мо-

литвы определенным образом и в определенное время. В моей душе сомнения: хочу понять, как православная церковь относится к таким вещам?

(Наталія)

Спасибо огромное за вопрос, Наталія! Во-первых, Вы правильно указали в письме – «по ее словам». Я убежден в том, что священник не может дать благословения на подобного рода деятельность. Во-вторых, Вам нужно подойти к священнику и рассказать ему о сложившейся ситуации. Ведь священник – это учитель, учитель доброго, и он научит Вас, как правильно обращаться к Богу, то есть молиться.

Здравствуйте, отец Олег. Подскажите, пожалуйста, как правильно подготовиться к Причастию и причаститься?

(Юлія)

Здравствуйте, Юлія. Прежде всего хочу сказать, что подготов-

ка к Причастию – это глубоко индивидуальная, духовно-интимная вещь, если речь идет о первом в жизни Причастии. Нужно подойти к священнику и спросить какие именно Вам нужно читать молитвы и как поститься. Священник может благословить читать все последование к Святому Причащению, а может хватит и вашего душевного рвения. Таким образом, только священник может определить какие молитвы и сколько вам читать. А главное – подскажет, как правильно подготовиться к главному событию в жизни каждого христианина – Причастию.

Отець Олег, ми з чоловіком у вінчаному шлюбі вже 10 років, але не маємо дітей. Підкажіть, як нам далі жити з бездітністю?

(Ірина)

Добрий день, Ірино, дякую Вам за питання. Це запитання я час-

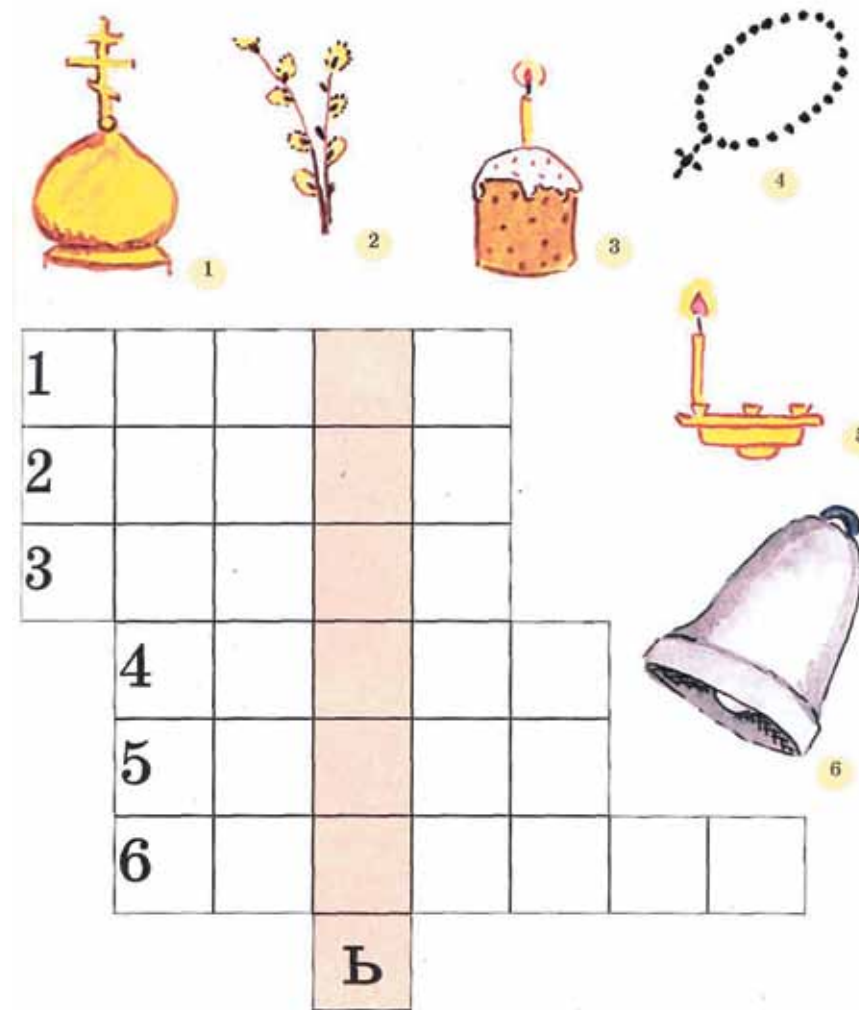

Вітаємо учнів Недільної школи із початком нового учбового року!

Сподіваємося, що навчаючись у Недільній школі Ви, любі дітки, ближче пізнаєте Бога, ознайомитеся з основами християнської етики та моралі, знайдете нових друзів, навчитесь слухати і розуміти одне одного, а також будувати правильні стосунки із Богом та людьми.

Ми віримо у те, що ті основи православної віри, які Ви здобудете відвідуючи Недільну школу, допоможуть Вам подолати гріховні спокуси, якими так насичене життя сучасної людини.

Успіхів Вам у навчанні! Бережіть життя для Щастя!

Соціальні проекти нашого храму

ДИТЯЧИЙ КЛУБ «НЕДІЛЬНА ШКОЛА»

- Основи християнського віровчення. Закон Божий
- Декоративно-театральне мистецтво

Новий навчальний рік розпочнеться у вересні
Запис та інформація за тел.: (044) 360 04 10

КЛУБ «ЗВ'ЯЗОК ПОКОЛІНЬ»

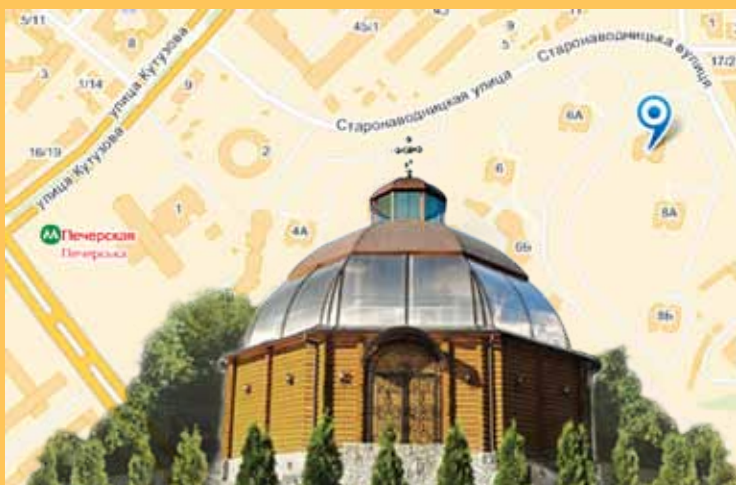
Індивідуальний графік

Марина Іванівна Брежинська (067) 717 56 51
Володимир Павлович Бабчун (044) 286 28 07

**ХРАМ НА ЧЕШТЬ ІКОНИ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
«ПОМІЧНИЦЯ В ПОЛОГАХ»**
при київському міському пологовому будинку № 1
вул. Арсенальна, 5
(044) 360 04 10

**ВСЕУКРАЇНСЬКА БЛАГОДІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ
«МАМА І НЕМОВЛЯ»** –
це перша організація, яка вирішує
соціальні проблеми, пов'язані
із материнством і дитинством,
під патронатом Церкви

Українська Православна Церква

**Храм на честь
Різдва Пресвятої Богородиці**

м. Київ,
вул. Старонаводницька, 8/6

**Храм відкритий щоденно
з 10:00 до 19:00**

Інформацію про розклад богослужінь
та новини парафії можна знайти
на сайті kpor.org.ua
та в мережі FACEBOOK

**За інформацією звертайтеся
за тел. 360 04 10 та (098) 958 99 33**

- Розклад богослужінь в храмі на честь
ікони Богородиці «Помічниця в пологах»:**
- вівторок, п'ятниця о 14-00 –
Молебень за здоров'я
(передпологовий, післяпологовий)
  - субота о 9-00 – Божественна літургія